

РЕЧ УРЕДНИКА

Помаже Бог , драги читаоци! Иако смо већ у времену припремања за Велики пост , припрема овог двоброја започела је још то - ком протекле године , тако да на почетним страницама часописа стоји Божићна посланица , којом наш архијереј , Високопреосвећени Митрополит загребачко - љубљански и целе Италије Г . Јован , својим епархијотима и свим православним верницима честита празник и шаље благослов . Одмах следи теолошко тумачење које је Митрополит , као што већ редовно чини , извадио из "ђачке торбице" и обрадио за објављивање .

О празновању славе манастира Лепавине , Ваведња Пресвете Богородице , можете да читате из пера наше сталне сараднице Танкосаве Дамјановић . Са своје стране могу да истакнем Митрополитово запажање како , откад обавља епископску дужност у Епархији загребачко - љубљанској , никад манастирска слава није била прославлена у присуству тако великог броја верника . Својом благодаћу Мајка Божја сабира верне пред чудотворном иконом лепавинском , а на овом ваведњском ходочашћу у нашем манастиру окупило се око 1600 поклоника . Била је то круна свих ходочашћа која се у лепавинској светињи нижу током месеци у суботње и недељне дане . У манастирски храм на празник Ваведња , када славимо увођење Пресвете Богородице у Јерусалимски храм , сви пристигли верници нису могли ни да уђу , али радосно расположење оних који су Св . Литургију пратили извана није због тога било помуњено . Заиста се целог дана осећала велика празнична радост , које је вернике пратила , како су ми многи касније рекли , и у доласку и у одласку . За свакога се нашло места и за трпезом љубави , а у томе нашу захвалност имају сви који су нам , из љубави према светињи , помогли својим трудом . И време нам је тога дана , на тако великом сабрању , помогло - било је сунчано и топло .

Љиљана Николић - Синделић , уредница емисије " Вера . нада и љубав " на УУ- радију , водила је за наш часопис разговор са јеромонахом о . Фотијем (Ђурђевићем) , настојатељем манастира Шишатовца . О . Фотије припада оној генерацији наших монаха на коју су велик утицај имали ученици о . Јустина Ђелијског . Познанство са Митрополитом Амфилохијем током боравка у Паризу њему је помогло да , како сам каже , "превагне оно суштинско" и да се одлучи за монаштво . Некада ушавши у манастир као већ формиран сликар , с академским образовањем , о . Фотије је сада у нашој Цркви признати портретиста и иконописац , који својим духовним образовањем и сам придонио "напредовању нашег монаштва" .

О руском старцу архимандриту Иполиту (Халину) објављујемо два текста ; први је написан док је о . Иполит још био жив , а други , " Старац који се вратио у Русију " , након његовог упокојења . О . Иполита сам лично познавао , били смо савре - меници на Светој Гори . Он је у то време припадао братству мастира Св . Пантелејмона , а онда се 1983 . г . вратио у Русију .

Једном је руски монах о . Филарет , такође Светогорац , рекао како су неки монаси дошли на Свету Гору да ту , по вољи Божјој , и остану , а неки , опет по вољи Божјој , да се врате и са собом понесу светогорску духовност . Осим старца Иполита , у Русију су се са Свете Горе вратили архим . Авељ (Маркедонов) , који је у манастиру Св . Пантелејмона био игуман (о њему ћемо текст објавити у следећем броју) , затим схиархимандрит Серафим (Томин) , пре велике схиме о . Мисаил , који се сада подвизава у Оренбургу , па схиигуман Илија , који је духовник у Оптина пустињи , о . Јероним (Суригин) , око кога се у Алатирском манастиру окупило 80- ак монаха ...

Зашто су се вратили ? Зато што је "за таквим људима овде ... била велика потреба" , а они су се на ту потребу , из љубави према отечеству , одазвали . "Указујући пут у мрак" , враћали су људе отачкој вери и обнављали руско монаштво . Чак и када их је жеља вукла натраг у мир Свете Горе , нешто би их задржало ; тако је о . Јероним више пута писао и Светом Синоду и надлежном владици са молбом да га разреши послушања и сваки пут је одговор био негативан , а једну саобраћајну несрећу схватио је као небеску опомену и - остао у Русији .

И старац Иполит , као и о . Јероним , ушао је у запуштен манастир , међу рушевне зидове , и потом га , после година подвизавања , преобразио у место ка коме теку реке вернике ради молитве и поуке . Препород , каже старац Иполит , почиње од оне земље на којој свако од нас стоји .

С доласком пролећа , ако Бог да , треба да почне и наставак обнове у нашем манастиру . Започеће радови на уре - дењу подрума , који ће се наменити за трпезаријске потребе , будући да је садашња трпезарија постала премала за све госте у дане празника .

На крају , хтео бих да упутим молбу оним верницима који долазе у манастир Лепавину у жељи да разговарају са мном . Знам да је огроман напор путовања кад је полазно место у Немачкој , Аустрији , СЦГ ... , а после само неколико сати боравка у манастиру већ почиње повратак назад . Ипак , молим за разумевање да у недељу или на празник , када стигне по неколико аутобуса са поклонцима , једноставно није могуће за свакога наћи времена и са сваким поразговарати . Речи поуке после молитве пред Иконом упућене су сваком појединцу у храму . У манастиру поредак вреди за све који се налазе у њему , и за монахе и за госте , а ако се не буде поштовао , настаће - као кад се не поштује ред у саобраћају - колапс . Зато апелујем на посетиоце да прочитају натпис постављен на вратима храма и да се придржавају тог упутства . Они који дођу са жељом да разговарају , а за то не буде могућности , нека се не љуте . Њихов труд , као жртву коју приносе , Господ неће оставити без награде , јер од Њега није сакривена ниједна суза , нити делић једне сузе .

С благословом из манастира Лепавине

Архим. Тадејас (Ђурђевић)